

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐπορεύετο ὁ Ἰησοῦς καὶ ἠκολούθει αὐτῷ ὄχλος πολὺς, καὶ συνέθλιβον αὐτόν. Καὶ γυνή τις οὖσα ἐν ρύσει αἵματος ἔτη δώδεκα, καὶ πολλὰ παθοῦσα ὑπὸ πολλῶν ἰατρῶν καὶ δαπανήσασα τὰ παρ' ἑαυτῆς πάντα, καὶ μηδὲν ὠφεληθεῖσα, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς τὸ χεῖρον ἐλθοῦσα, ἀκούσασα περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἐλθοῦσα ἐν τῷ ὄχλῳ ὀπισθεν ἤψατο τοῦ ἱματίου αὐτοῦ· ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ ὅτι **ἐὰν ἄψωμαι κὰν τῶν ἱματίων αὐτοῦ, σωθήσομαι.**

Καὶ εὐθέως ἐξηράνθη ἡ πηγὴ τοῦ αἵματος αὐτῆς, καὶ ἔγνω τῷ σώματι ὅτι ἴσται ἀπὸ τῆς μαστιγῆς. Καὶ εὐθέως ὁ Ἰησοῦς ἐπιγνοὺς ἐν ἑαυτῷ τὴν ἐξ αὐτοῦ δύναμιν ἐξελθοῦσαν, ἐπιστραφεὶς ἐν τῷ ὄχλῳ ἔλεγε· τίς μου ἤψατο τῶν ἱματίων;

Καὶ ἔλεγον αὐτῷ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· βλέπεις τὸν ὄχλον συνθλίβοντά σε, καὶ λέγεις τίς μου ἤψατο; Καὶ περιεβλέπετο ἰδεῖν τὴν τοῦτο ποιήσασαν.

Ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμουσα, εἰδυῖα ὃ γέγονεν ἐπ' αὐτῇ, ἦλθε καὶ προσέπεσεν αὐτῷ καὶ εἶπεν αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· θύγατερ, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· ὕπαγε εἰς εἰρήνην, καὶ ἴσθι ὑγιὴς ἀπὸ τῆς μαστιγῆς σου.

Ἀπόδοση στη νεοελληνική:

Τον καιρό εκείνο, πορευόταν ὁ Ἰησοῦς καὶ πολλὸς κόσμος τὸν ἀκολουθοῦσε καὶ τὸν συμπίεζε.

Μία γυναῖκα, ἡ ὁποία ἔπασχε ἀπὸ αἱμορραγίαν ἐπὶ δώδεκα ἔτη, καὶ εἶχε πολλὰ πάθει ἀπὸ πολλοὺς ἰατροὺς καὶ εἶχε δαπανήσει ὅλα ὅσα εἶχε χωρὶς νὰ ἰδῇ καμμίαν ὠφέλειαν, ἀλλὰ μᾶλλον εἶχε χειροτερέψει, ὅταν ἤκουσε ὅσα ἔλεγαν διὰ τὸν Ἰησοῦν, ἦλθε διὰ μέσου τοῦ πλήθους ἀπὸ πίσω καὶ ἤγγιξε τὸ ἔνδυμά του, διότι ἔλεγε μέσα της, **«Καὶ ἂν ἀκόμη ἀγγίξω τὰ ἐνδύματά του θὰ γίνω καλά».**

Καὶ ἀμέσως ἐξεράθηκε ἡ πηγὴ τῆς αἱμορραγίας της καὶ κατάλαβε εἰς τὸ σῶμά της ὅτι ἐθεραπεύθηκε ἀπὸ τὴν ἀρρώστειά της. Ὁ Ἰησοῦς ἀμέσως ἐννοίωσε μέσα του ὅτι ἐβγήκε ἀπὸ αὐτὸν δύναμις καὶ ἀφοῦ ἐστράφηκε πρὸς τὸ πλῆθος εἶπε, «Ποιὸς μοῦ ἤγγιξε τὰ ἐνδύματα;». Οἱ μαθηταὶ τοῦ τοῦ ἔλεγαν, «Βλέπεις τὸν κόσμον νὰ σε συμπιέζη καὶ λὲς «Ποιὸς μὲ ἤγγιξε»;».

Ἄλλ' ὁ Ἰησοῦς ἐκύτταζε γύρω τοῦ διὰ νὰ ἰδῇ ἐκείνην ποὺ τὸ εἶχε κάνει.

Ἡ γυναῖκα φοβισμένη καὶ τρομαγμένη, ἐπειδὴ ἤξερε τὶ τῆς εἶχε γίνεῖ, ἦλθε καὶ ἔπεσε εἰς τὰ πόδια του καὶ τοῦ εἶπε ὅλη τὴν ἀλήθεια. Αὐτὸς δὲ τῆς εἶπε, «Κόρη μου, ἡ πίστις σου σὲ ἔκανε καλά, πῆγαινε εἰς εἰρήνην καὶ νὰ εἶσαι ὑγιὴς ἀπὸ τὴν ἀρρώστεια σου».